پیشنهاد ۳۰ میلیون یورویی رئال مادرید به هافبک رم

سران رئال مادرید در اندیشه تقویت تیم خود برای فصل آینده هستند. کهکشانی‌ها با چمدان‌های پر از پول در پی بردن «آلبرتو آکویلانی» به مادرید هستند. هافبک ایتالیایی رم فصل بسیار خوبی را پشت سر گذاشت و به این ترتیب علاقه و توجه باشگاه‌های زیادی را به خود جلب کرده است. «رمی»ها تاکنون پیشنهاد ۱۴ میلیون یورویی یوونتوس را رد کرده‌اند. به نوشته روزنامه ورزشی «کوریره دلواسپورت» رئال مادرید دوست دارد برای جذب او تلاش کند. ماتادورها حدود ۳۰ میلیون یورو به این جابه‌جایی اختصاص داده‌اند. با وجود این پیشنهاد سخاوتمندانه به نظر می‌رسد پیوستن او به رئال مادرید در شرایط کنونی ناشدنی باشد. چرا که رم می‌خواهد شرایط خود را برای فصل آینده همچنان بهتر کند و آکویلانی هم بازیکنی کلیدی برای برنامه‌های آتی رم است.

با ستارگان فوتبال جهان

«فرانس پوشکاش» مهارنشدنی

تولد: ۲ آوریل ۱۹۲۷، وفات: ۱۷ نوامبر ۲۰۰۶
محل تولد: بوداپست- مجارستان
باشگاه‌ها: کیش پشت هانود (مجارستان)، رئال مادرید
مهمترین افتخارات: قهرمان فوتبال المپیک ۱۹۵۲، قهرمان جام باشگاه‌های اروپا ۱۹۵۹، ۱۹۵۸، ۱۹۶۰ و ۱۹۶۶، نایب قهرمان جام جهانی ۱۹۵۴، بهترین بازیکن جام جهانی ۱۹۵۴، قهرمان جام باشگاه‌های جهان ۱۹۶۰
تیم ملی مجارستان: ۸۴ بازی، ۸۳ گل
حضور در جام جهانی: ۲ دوره (۱۹۵۴ و ۱۹۶۲)، ۶ بازی، ۴ گل

اسطوره بی بدیل فوتبال مجارستان که مظهر دوران طلایی تیم ملی این کشور در دهه ۵۰ بود، در حالی در سال ۲۰۰۶ چشم از جهان فروبست که موفقیت‌هایی تکرار نشدنی در کارنامه خود ثبت کرده بود. فرانس پوشکاش سال ۱۹۲۷ در «کیش پشت» به دنیا آمد و با ظاهری که داشت (قد کوتاه، چاق و چهار شانه) کمتر به یک فوتبالیست شباهت داشت. از آنجایی که او یک افسر ارتش بود و برای یک تیم نظامی بازی می‌کرد، او را «افسر کوچک مهارنشدنی» نامیده بودند. او به همراه تیم هانود به موفقیت‌های زیادی دست یافت و ۴ بار لیگ مجارستان را فتح کرد. پوشکاش کاپیتان تیم ملی مجارستان در دوران طلایی این تیم بود. «جادویی‌ها» حد فاصل سال‌های ۱۹۵۴-۱۹۵۰ بی شکست ماندند و به مدال طلای المپیک ۱۹۵۲ هلسینکی و همچنین نایب قهرمانی جام جهانی ۱۹۵۴ دست یافتند. در جام جهانی ۱۹۵۴ تیم مجارستان در مرحله اول تیم ملی آلمان غربی را ۸ بر ۳ شکست داد اما در دیدار پایانی در حالی که۲ بر صفر جلو بود ۳ بر ۲ باخت و از قهرمانی دور ماند. از مشهورترین بازی‌های پوشکاش و تیم ملی مجارستان، مصاف تاریخی این تیم با تیم ملی انگلستان در سال ۱۹۵۳ و مبلی لندن بود که به پیروزی ۶ بر ۳ مجارها انجامید.

پس از انقلاب کمونیستی ۱۹۵۶ در مجارستان، پوشکاش در یکی از سفرهای ملی به اسپانیا رفت و تابعیت این کشور را برگزید و در آنجا ماندگار شد و به رئال مادرید پیوست. در رئال به همراه آلفردو دی استفانو زوجی را تشکیل داد که از رئال تیمی شکست‌ناپذیر ساخت. وی به همراه این تیم ۴ بار فاتح جام باشگاه‌های اروپا شد و ۳۲۴ گل طی حضورش در این تیم به ثمر رساند. از جمله ۴ گلی که در فینال جام باشگاه‌های اروپا در سال ۱۹۶۰ مقابل تیم اینتراخت فرانکورت به ثمر رساند. پوشکاش طی ۸۵ بازی ملی برای مجارستان ۸۴ گل به ثمر رساند که سال‌ها این رکورد دست نخورده بود تا اینکه علی دایی اسطوره فوتبال ایران این رکورد را شکست.

پوشکاش در سال ۱۹۶۶ باز نشسته شد و به مربیگری روی آورد و در کشورهای مختلف از جمله اسپانیا، کانادا، ایالات متحده، یونان، شیلی، مصر، پاراگوئه، استرالیا و عربستان مربیگری کرد. وی مدتی هم سرمربی تیم ملی کشورش بود اما نتوانست با این تیم به جام جهانی ۱۹۹۴ صعود کند.

اسطوره فوتبال مجارستان و یکی از ۷ چهره برتر تاریخ فوتبال جهان در سال ۲۰۰۶ پس از چندین سال مبارزه با بیماری سرطان چشم از جهان فروبست.

اریکسون گزینه اصلی مربیگری مکزیک

سرمربی سوئدی منچسترسیتی در آستانه پذیرش سرمربیگری تیم ملی مکزیک قرار دارد.

خوان کارلوس پادیلا مدیر برنامه این مربی سوئدی اظهار داشت: اریکسون از شرایطی که فدراسیون فوتبال مکزیک در اختیار وی قرار می دهد، آگاه است. بنابراین چنانچه مکزیکی ها قدم بعدی را بردارند، وی شرایط آنها را قبول خواهد کرد.

این مقام افزود: اگر فدراسیون فوتبال مکزیک اینک صددرصد به حضور و کارایی اریکسون اعتقاد داشته باشد، قطعاً این مربی به همکاری خواهد پرداخت.

وی توضیح داد: براساس شرایطی که مکزیکی ها پیشنهاد کرده اند، این همکاری احتمالی شامل مسابقات آتی، بخصوص حضور در جام جهانی ۲۰۱۰ آفریقای جنوبی می شود و اگر قراردادی امضا شود، برای مدت ۲ سال خواهد بود.

مدیر برنامه های اریکسون گفت: وی از لحاظ زبان هیچ مشکلی ندارد. زیرا به زبان‌های پرتغالی، ایتالیایی، انگلیسی، سوئدی و آلمانی مسلط است. این مقام پیش بینی کرد ظرف روزهای آتی توافقی میان فدراسیون فوتبال مکزیک و اریکسون صورت گیرد تا مربی ۲ سال اخیر منچسترسیتی که سابقه کار در تیم ملی انگلستان و چندین تیم ایتالیایی و پرتغالی را دارد، مربیگری تیم مکزیک را شروع کند.

دعوت مجدد به جمع لاجوردی پوشان

«کاسانو» مزد زحماتش را گرفت

بازی در ترکیب تیم‌های بزرگ جدا از در اختیار داشتن توانایی و قابلیت فنی نیاز به جنبه‌های روحی و روانی دارد تا بازیکنی با حفظ موقعیت خود از اصل خود دور نشده و کماکان در بالاترین سطح باقی بماند. «آنتونیو کاسانو» بازیکن ایتالیایی که از تیم کوچک اما قدیمی «باری» در فوتبال این کشور پا گرفت پس از حضور در ترکیب «رم» به دلیل بازی در کنار اسطوره‌ای همچون «توتی» و سوپراستارهایی نظیر «باتیستوتا» و «مونتلا» خیلی زود خود را مطرح کرد و این امیدواری را به وجود آورد که فوتبال ایتالیا صاحب بازیکنی در حد استاندارد است. «کاسانو» قابلیت بازی در خط میانی و حمله را داراست و به دلیل قدرت حفظ توپ بالا از جمله بازیکنانی است که می‌تواند بازیسازی را از نزدیک‌ترین نقطه نسبت به دروازه حریف آغاز کند.

اینگونه بازیکنان در سیستم امروزی و نوین فوتبال جهان ارزش والایی دارند، بخصوص اگر تیم با تک مهاجم بازی کند و مربی بخواهد پشت سر تک مهاجم خود از ۲ بازیکن استفاده نماید و بازیکنانی نظیر «کاسانو» می‌توانند با دریبل یار مستقیم خود را در بهترین شرایط صاحب توپ کرده و با تصمیم گیری به موقع یا بازیسازی کنند و یا گلزنی! کاسانو پس از بازی در ترکیب رم به دلیل مشکلاتی که با هواداران افراطی رم و کاپلو سرمربی وقت تیم پیدا کرد به دنبال راهی برای خروج می گشت تا اینکه رئال مادرید برای او دعوتنامه‌ای فرستاد. رئال که به خرید برترین‌های هر کشوری عادت دارد این ایتالیایی را نیز هدف قرار داد و کاسانو با اشتیاق فراوان به این پیشنهاد پاسخ مثبت داد تا به همراه پرافتخارترین باشگاه اروپایی جام‌های قهرمانی را در آغوش بگیرد. ترافیک بیش از حد سوپر استارها در ترکیب رئال و آمدن «کاپلو» به برنابئو اوضاع این مهاجم را بحرانی کرد، به گونه‌ای که از ارنج اصلی دور شد و تنها به حضور چند دقیقه‌ای در ترکیب کهکشانی‌ها دلخوش بود. با این همه تصمیم به ترک «رئال» گرفت چرا که همین حضور ناموفق باعث شد «لیپی» سرمربی ایتالیا در جام جهانی ۲۰۰۶ از او و توانایی‌هایش چشم‌پوشی کرده و«کاسانو» از یک افتخار مهم محروم شد. مشکلات اخلاقی و عدم سازگاری کاسانو با همبازیان و کادر فنی رئال نهایتاً منجر به جدایی او از این تیم شد و سامپدوریا در سری A انتظار چنین روزی را می کشید و هنگامی که از تمایل او برای بازگشت به ایتالیا مطلع شد تصمیم گرفت به صورت قرضی آنتونیو را از رئال بگیرد. کاسانو در «سامپا» هم بازی‌ها را خوب آغاز نکرد و مصدومیت‌های پی در پی ابهام زیادی برای او و آینده فوتبالش به وجود آورد تا اینکه در مقطعی از فصل تصمیم گرفت برای یک بار هم که شده حرفه‌ای فکر کرده و تنها به تمرین و بازی کردن دل ببندد. انگیزه مهم این بازیکن بازگشت به تیم ملی ایتالیا بود تا همراه جمعی از قهرمانان سال ۲۰۰۶ برای فتح یورو ۲۰۰۸ عازم این مسابقات گردد. شانس بزرگی که نصیب او شد آمدن مونتلا به سامپدوریا بود، بازیکنی که در رم هم همراه کاسانو حضور داشت و گفته می‌شود رابطه خوبی هم بین طرفین حاکم بود. حضور توأمان هر ۲ نفر در تمرین و ترکیب باعث درخشش مجدد او شد و دونادونی رسماً اعلام کرد بازی‌های کاسانو را زیر نظر گرفته است. تداوم در نمایش این چهره سرانجام کار خودش را کرد و دونادونی تصمیم گرفت در لیست نهایی خود نام او را قرار داده و از فیلیپو اینزاگی صرفنظر کند. کاسانو با علم به اینکه از سوی سرمربی دعوت به همکاری می‌شود، تصمیم گرفت با تلاش و پشتکار بیشتر تمریناتش را ادامه داده و با بازی‌های بسیار خوب به سامپا کمک کند و در نهایت جواز حضور در جام یوفا را کسب کرده و فعلاً هم قصد خروج از این تیم را ندارد. ظاهراً سران «سامپا» تصمیم دارند پیش از برگزاری یورو ۲۰۰۸ قرارداد او را نهایی کنند. کاسانو در پیامی از سران و هواداران «سامپا» و دونادونی تشکر کرده و ابراز امیدواری نموده با بازی‌های خوب در یورو ۲۰۰۸ پاسخگوی اعتماد آنها باشد. این بهترین فرصت برای خودنمایی مجدد بازیکنی است که بی دلیل در سال‌های اخیر هنر و استعدادش را صرف حاشیه‌های ویرانگر فوتبال نموده و تا حد زیادی درجا زده است و هم اکنون به خودش آمده و تصمیم دارد با نمایش مناسب مجدداً اوج بگیرد و این یعنی مزد زحمات و تغییر رویه اخلاقی خود را گرفته و می خواهد دوباره همان مرد رؤیایی روزهای اول حضورش در رم باشد.

کریستیانو رونالدو: به این شایعات عادت کرده‌ام

«کریستیانو رونالدو» ستاره منچستریونایتد به روشنی اعلام کرد تصمیم گیری در مورد آینده‌اش بر عهده خودش است و مدعی شد که تحت تأثیر شایعات منتشره در مورد رفتن احتمالی به رئال مادرید قرار نخواهد گرفت.

رسانه‌های انگلستان و اسپانیا از زمان پیروزی منچستریونایتد مقابل چلسی در مسکو و کسب عنوان قهرمانی لیگ قهرمانان اروپا به طور مرتب از احتمال رفتن این بازیکن ۲۳ ساله به رئال مادرید خبر داده‌اند.

رونالدو فصل گذشته در تمامی مسابقات منچستریونایتد موفق به زدن ۴۲ گل شد.

این ستاره پرتغالی زیاد هم با این شایعات غریبه نیست به طوری که ۲ سال پیش نیز مطبوعات اعلام کردند وی بعد از درگیری با «وین رونی» در جریان دیدار انگلستان با پرتغال در جام جهانی ۲۰۰۶ از منچستریونایتد خواهد رفت. رونالدو که برای حضور در تیم ملی فوتبال پرتغال در مسابقات یورو ۲۰۰۸ به اردوی تدارکاتی این تیم پیوسته است گفت: «طی ۲ سال گذشته به این چیزها عادت کرده‌ام. همه چیز روشن است و من دوباره تکرار می کنم تا همه دنیا بدانند، در حال حاضر من در اینجا هستم و نهایت تلاش خود را برای ارائه بهترین بازی خود در مسابقات قهرمانی اروپا انجام می دهم.»

وی که هنوز از قهرمانی تیمش در لیگ قهرمانان اروپا و لیگ برتر انگلستان خوشحال است با اشاره به از دست دادن یک ضربه پنالتی در دیدار مقابل چلسی اظهار داشت: «فوتبال همین است. احتمال گل نزدن گلزن‌ها هم وجود دارد. من قبلاً گل‌های سرنوشت سازی را زده‌ام و این بار بازیکنان دیگری این کار را کردند.» این بازیکن در ادامه گفت زیاد با کسب عنوان بهترین بازیکن جهان فاصله ندارد اما تأثیر مسابقات یورو ۲۰۰۸ را روی این مسأله رد کرد.

نامه عذرخواهی تری به هواداران چلسی

«جان تری» که به خاطر از دست دادن یک ضربه پنالتی در جریان دیدار چلسی مقابل منچستریونایتد در فینال لیگ قهرمانان اروپا قهرمانی را از تیمش گرفت گفت: «خاطره آن لحظه برای همیشه در ذهنم باقی خواهد ماند.»

تری در نامه سر گشاده‌ای به هواداران باشگاه چلسی که در وب سایت رسمی این باشگاه منتشر شد، نوشته است خیلی بد می خوابد و بعضی وقت‌ها آرزو می کند همه اینها فقط یک خواب باشد.

وی هنگام زدن پنالتی در زمین خیس ورزشگاه لوژنیکی شهر مسکو لیز خورد تا منچستریونایتد به عنوان قهرمانی دست یابد.

این مسابقه که در وقت قانونی با تساوی یک بر یک به پایان رسیده بود در ضربات پنالتی با پیروزی ۶ بر ۵ منچستریونایتد به پایان رسید.

اگر ضربه تری گل می شد چلسی به قهرمانی می رسید اما بعد از این اتفاق «ادوین ون دورسار» دروازه‌بان منچستریونایتد ضربه «نیکولاس آنلکا» را گرفت تا تمام رؤیاهای چلسی نقش بر آب شود.

تری در نامه خود خطاب به هواداران، بازیکنان و دیگر اعضای باشگاه چلسی نوشته است به خاطر از دست دادن آن پنالتی و محروم کردن هواداران، همتیمی ها، خانواده و دوستانم از چشیدن طعم قهرمانی اروپا بسیار متأسفم. خیلی ها به من گفتند نیازی به گفتن این حرف‌ها نیست اما احساس می کنم باید بگویم. من بعداً بارها آن لحظه را تجسم کردم. وی افزود: «حمایت هواداران، بازیکنان، خانواده و دوستانم فوق‌العاده بوده است و باید از همه آنها تشکر کنم اما من مسئولیت نرسیدن به قهرمانی را می پذیرم. من با چلسی هستم و همیشه با این تیم خواهم بود و نهایت تلاش خود را در داخل و خارج از زمین برای کسب این قهرمانی به عنوان یک بازیکن و روزی به عنوان مربی انجام خواهم داد و مطمئنم به آن خواهم رسید. از اینکه آن شب گریه کردم خجالت نمی کشم. این عنوانی بود که سال‌ها برای آن زحمت کشیده بودیم. فینال ۲۰۰۹ در رم از اینجا شروع می شود. ما باید تلاش کرده و از این تجربه استفاده کنیم. با همه اتفاقاتی که افتاد به نتایجی که در این فصل کسب کردیم افتخار می کنم و از همه کسانی که ما را در این فصل حمایت کردند تشکر می نمایم.»

نامه تری فقط چند ساعت بعد از اخراج «آورام گرانت» از مربیگری چلسی منتشر شد.

بهترین ها و بدترین های بوندس لیگا در فصل ۲۰۰۸- ۲۰۰۷

رسام راد
■ قسمت اول

بایرنی ها در صدر قرار گرفتند

بدون شک فصل پایان یافته بوندس لیگا بسیار جذاب و جالب بود. حضور بازیکنان مطرح فوتبال جهان باعث شد این رقابت‌ها بسیار جذاب‌تر از سال‌های قبل شود و مانند لیگ‌های انگلستان، اسپانیا و ایتالیا طرفداران بسیاری را به خود جلب کند. وب سایت گل در اقدامی جالب به بررسی بوندس لیگا در فصل گذشته پرداخت و برترین‌ها و بدترین‌های این مسابقات را انتخاب کرد. امروز بخش اول که شامل بهترین‌ها می شود را می خوانید:

بهترین‌ها

لوکا تونی

بدون شک بهترین خرید بایرنی‌ها در فصل گذشته بود. تیم اول ایالت باواریا موفق شد با ۱۱ میلیون یورو ماشین گلزنی فیورنتینا را مال خود کند و تونی در فصل اول حضورش در بایرن موفق شد چون «روی ماکای» مهاجم هلندی اسبق بایرن عمل کند. مرد هلندی این راه را در طی چند سال رفت اما تونی یک ساله به او رسید. گلزن ایتالیایی بایرن موفق شد با به ثمر رسیدن ۲۴ گل در بوندس لیگا به عنوان آقای گل این رقابت‌ها معرفی شود. وی برای اینکه عشق خود به فوتبال آلمان را ثابت کند، نام فرزند تازه متولد شده خود را «کریستانی» گذاشت که یک نام محبوب در بین مردم آلمان است.

اوتمار هیتزفلد

یک ژنرال واقعی! ژنرال در ژانویه گذشته پس از ۲ فصل دوری بار دیگر به «آلیانتس آرنا» بازگشت تا جانشین فلیکس ماگات شود. او فقط توانست این تیم را در مکان چهارم بوندس لیگا در فصل ۲۰۰۷- ۲۰۰۶ نگاه دارد اما اوج کار او از فصل ۲۰۰۸- ۲۰۰۷ شروع شد؛ زمانی که با بودجه‌ای ۷۰ میلیون یورویی ستارگانی چون لوکا تونی، فرانک ریبری و میروسلاو کلوزه را به خدمت گرفت تا بار دیگر بایرن را به عنوان قهرمانی در آلمان برساند. خیلی ها اعتقاد دارند حضور ستارگان بزرگ باعث قهرمانی بایرن در جام حذفی و بوندس لیگا شد اما نباید از ارزش‌های هیتزفلد به راحتی گذشت چون او با دانش خود به خوبی از این ستارگان استفاده کرد. ژنرال بار دیگر نشان داد یک مربی بزرگ است و حالا پس از یورو ۲۰۰۸ باید او را در رأس تیم ملی سوئیس نظاره گر باشیم.

فلیکس ماگات

پس از گذراندن یک نیم فصل ناموفق از بایرن جدا شد و به ولفسبورگ ملحق شد، او در اولین فصل حضورش در ولفسبورگ نتوانست موفق باشد اما فصل ۲۰۰۸- ۲۰۰۷ بسیار خوب عمل کرد و با یک دست کردن تیم و داشتن ۱۹ بازیکن یکدست توانست به خوبی از نام خود در این تیم دفاع کند. او توانست با پشت سر گذاشتن تیم هایی چون اشتوتگارت و لورکوزن و با کسب عنوان «منجی بوندس لیگا» فصل خوبی را به پایان رساند.

فرانک ریبری

خیلی ها در ابتدای فصل بایرنی ها را دیوانه خطاب کردند؛ آن هم فقط به خاطر پرداخت ۲۵ میلیون یورو برای جذب فرانک ریبری! بازی‌های خوب این صورت سوخته طی فصل گذشته بوندس لیگا نشان داد چرا مدیر اجرایی بایرن برای جذب او سخت تلاش کرده است. فرانک توانست با درخشش در آلیانتس آرنا طرفداران زیادی را به سوی خود جلب کند و از سوی دیگر بایرن را به قهرمانی در جام حذفی و بوندس لیگا برساند. بدون شک لوکا تونی مهاجم ایتالیایی بایرن باید از ریبری متشکر باشد چون بسیاری از پاس‌های او را این فرانسوی ساخته و آماده کرد.

رنه آدلر

بدون شک باید نام سنگربان بایرلورکوزن را به خاطر سپرد. این جوان که توانسته جای «هیلده براند» را در تیم ملی آلمان از آن خود کند، فصل گذشته بسیار خوش درخشید و باعث شد تیمش نیز خوب عمل کند.

او بارها و بارها مهاجمانی چون تونی، گومز و کورانی را متوقف کرد. حالا «آدلر» می تواند هم جانشین خوبی برای ینس لمن در تیم ملی آلمان باشد و هم فصل آینده مرد اول دروازه آلمان لقب گیرد.

ماریو گومز

هرچند اشتوتگارت قهرمان فصل گذشته بوندس لیگا خوب ندرخشید و حتی نتوانست به رقابت‌های لیگ قهرمانان اروپا راه یابد اما «ماریو گومز» مهاجم ملی پوش این باشگاه همچون ۲ فصل قبل خوب ظاهر شد. او در فصل قبل برای اشتوتگارت ۱۴ گل به ثمر رساند اما در فصل گذشته تعداد گل‌های خود را به عدد ۱۹ رساند و اگر مصدومیت اجازه می داد، بدون شک تعداد گل‌هایش بیشتر می شد. گومز در حال حاضر در بهترین شرایط است و بوآخیم لو می تواند در تیم ملی آلمان روی او حساب ویژه‌ای باز کند.

کارلسروهه

شاید خیلی جالب نباشد که به تیم‌های سقوط کرده به دسته دوم توجه شود اما بدون شک باید به تیم کارلسروهه که انتظار می رفت در پایان فصل سقوط کند، توجه کرد.

«ادموند بکر» مربی این تیم هرچند در ابتدا نتوانست موفق عمل کند اما رفته رفته تیمش را به آرامش لازم رساند و در نهایت تیم قدیمی آلمان را به مقام یازدهمی بوندس لیگا رساند. بکر امیدوار است در آینده کابوس «اما و اگر» را تجربه نکند.

اولیور کان

۲۲ سال حضور موفق در فوتبال آلمان و بالاخره پایانی زیبا در بایرن مونیخ!

اولیور بزرگ سال‌های خوبی را سپری کرد و بالاخره تصمیم گرفت پس از ۵۵۷ بازی در این لیگ، کفش هایش را آویزان کند. این سنگربان محبوب ژرمن‌ها فصل گذشته ۲۱ گل دریافت کرد که در نوع خود بی نظیر بود. به هر حال او بهترین بود و فوتبال آلمان برای این غول نه‌چندان مهربان دلتنگ خواهد شد.

بوژان پراسنیکار

مسئولان کوتبوس خیلی زود تصمیم گرفتند «پاتریک ساندر» مربی خود را کنار بگذارند و سکان هدایت این تیم را به «بوژان پراسنیکار» بسپارند. این مربی اهل اسلووانی توانست جانشین خوبی برای ساندر باشد و این تیم را در نهایت در بوندس لیگا حفظ کند. کسب عنوان چهاردهمی در بوندس لیگا برای تیمی مانند کوتبوس رضایت بخش بود. مربی تیم شرقی آلمان به همین خاطر در جمع بهترین‌های فوتبال آلمان در پایان فصل ۲۰۰۸- ۲۰۰۷ قرار گرفت.